

[Ole Bjørn Kraft.]

i Tinget haft Lejlighed til at diskutere Domme i disse Sager, som har været af meget forskelligartet Karakter, og det siger sig selv, at i det Øjeblik Straffene bliver forøget, maa Kravet til ligelig Behandling, ligeligt Udgangspunkt, ligelig Konklusion være endnu stærkere end tidligere. Jeg ved vel, at Justitsministeriet har udsendt Cirkulærer, som skulde bidrage til at skabe en ensartet Opfattelse. Det er naturligvis kun godt, men jeg tror, at der stadig væk er Grund til fra Justitsministerens Side at have hele sin Opmærksomhed, hele sin Energi henvendt paa, at der virkelig bliver en ligelig Behandling baade derigennem, at dommene faar et ensartet Grundlag at gaa ud fra, men ogsaa derved, at der virkelig bliver vist lige stort Skarpsyn over for de Tilfælde, der opstaar, at Lovens Øje hverken blunder eller lider af Farveblindhed. At der stadig væk er meget forskellige Meninger om, hvordan Loven skal opfattes, og hvad politisk Uniform betyder, er der mange forskellige Eksempler paa. I „National-Socialisten“ har jeg i Sommeren 1939 fundet en Annonce, hvor man averterer med:

„Alt i S. A.-Udstyr.

Komplet Skraarem med Militær-Messinghager.

Uden Messinghager med ombøjelig Skraarem.

Marchremme.

Stort Hueemblem.

Kaki-S. A.-Skjorten, med 2 store Brystlommer, meget bred Skulderstrop (efter egen Tegning til S. A.)“ o. s. v.

Det tyder paa, da man ikke kan tænke sig at foretage Salg af noget som helst ulovligt, at der stadig er forskellige Meninger om, hvad en politisk Uniform er eller ikke er. Jeg har ogsaa for mig en Samling Billeder, offentliggjort i „Billed-Bladet“ i sin Tid af forskellige Parader, der har fundet Sted inden for et politisk Parti her i Landet, og som ganske tydeligt viser, at der ogsaa der synes at være nogen Usikkerhed med Hensyn til, hvad Loven kræver og ikke kræver. Jeg vil derfor saa indtrængende, jeg kan, henstille til Justitsministeren at drage Omsorg for, at der bliver skabt fuld Klarhed paa det Omraade, at ligelig Behandling bliver sikret, saaledes at Tilliden til, at Loven bliver anvendt ganske ens over for alle politiske Organisationer, ikke bliver rystet.

I øvrigt kan jeg slutte mig til de Udtalelser, Venstres ærede Ordfører (Vagn Bro) fremsatte, naar han udtalte Haabet, at vi

ogsaa her i Landet i Fremtiden vil kunne drage Nytte af alle frivillige Kræfter.

A. M. Hansen: Under Hensyn til, at det er fjerde Gang, vi her i Tinget staar over for at skulle forlænge Gyldigheden af Loven om Uniformsforbud, finder jeg det overflødigt her atter at give en indgaaende Begrundelse for at fortsætte med denne Lovgivning, især da det maa siges at være hævet over enhver Tvivl, at denne Lovgivning kan bidrage til at afværge de Spektakler og Slagsmaal, som engang hørte til Dagens Orden eller rettere sagt til Dagens Uorden, naar Medlemmer af forskelligt indstillede politiske Organisationer mødtes. Erfaringerne maa derfor siges at tale for det særdeles rimelige i at forlænge denne Lovs Gyldighed.

Jeg finder det ligeledes rigtigt at skærpe de gældende Straffebestemmelser, saa at man kan have et tilstrækkelig kraftigt Midde til at ramme saadanne, som bevidst tilstræber at trodse Lovens Bestemmelser.

Da det fremgik af det ærede Medlem Hr. Vagn Bros Udtalelser, at man kan forvente Lovforslaget henvist til et Udvalg, kan jeg indskrænke mig til disse faa Bemærkninger og slutte med paa mit Partis Vegne at udtale Ønsket om en hurtig Gennemførelse af det foreliggende Lovforslag.

Hartel: Efter den tiltalende Maade, hvorpaa Ministeren har gjort sin Entré her paa Rigsdagen, havde det ikke været mig ukært, om jeg havde kunnet støtte ham i Gennemførelsen af et af de første Forslag, som han fremsætter, men det forekommer mig ikke, at de Overtrædelser, der er Tale om at straffe, har været af den grove Karakter, at der er Brug for de ret drakoniske Straffebestemmelser, som nærværende Forslag indeholder.

Jeg har stedse, og det har jeg givet Udtryk for ved tidligere Behandlinger her i Salen, været Tilhænger af en forstandig Afspænding af de politiske Lidenskaber, og jeg finder endnu mindre i Dag Tiden inde til brutale Opgør mellem Landsmænd, som maatte være af forskellig politisk Anskuelse, men denne relative Velvilje, som jeg nærer over for Forslaget, er dog betinget af, at man heller ikke fra Regeringens Side gaar for vidt.

Vor Modstand kan jeg samle om tre Punkter. For det første finder jeg, at Straffen, der, naar flere i Forening optræder i Uniform, kan stige til Fængsel indtil 6 Maaneder, er for højt ansat. For det andet er vi ikke Tilhængere af, at Straffen lige-